

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה
Lag BaOmer, 5745 (1985).

(א)	
<p>To understand the concept of Rabbi Shimon bar Yochai (Rashbi): Behold, it is known the teaching said about Lag BaOmer by the Admor Maharash (the Baal HaHora'ah of "Lechatchila Aribber")—that the reason we find in the Zohar that they praised Rashbi with tremendous praises, such as "Rabbi Yehuda would call him 'Shabbos'," and "'Who is the face of the Master, Hashem? That is Rashbi.'"</p>	<p>להבין ענין רשב"י, הנה ידוע המאמר דל"ג בעומר של אדמו"ר מהרש" (בעל ההוראה ד"לכתחילה אריבער"), דזה שמצינו בזהר ששכחו את רשב"י בשבחים נוראים, כמו "רבי יהודה הנה קרי ליה שבתו", ו"מאן פני האדון ה' דא רשב"י"</p>
<p>This can be understood from the concept of the praises that we offer to the Creator, blessed be He. For at first glance this is difficult to understand—does He, may He be blessed, need our praises? But it is known the explanation in this: that since all the worlds are of no comparison to Him, may He be blessed, and His influence to the worlds is a descent for Him—therefore, to arouse in Him the will to bestow influence upon the worlds, it is through praises.</p>	<p>ויבין זה מענין השבחים שמשבחים את הבורא יתברך, דלכאורה תמוה, וכי הוא יתברך צריך לשבחים שלנו? וידוע הביאור בזה, דלהיות שכל העולמות הם באין ערוף אליו יתברך, וההשפעה לעולמות היא ירידה לגביה יתברך—לכן בכדי לעורר אצלו יתברך הרצון להשפיע בעולמות—הוא על-ידי השבחות</p>
<p>And this is what our Sages, of blessed memory, said: "A person should always begin with the praise of the Omnipresent and afterwards pray." Even though prayer is a positive commandment from the Torah—to request one's needs from the Holy One, blessed be He—and the Torah's command empowers this, nevertheless, first must come the ordering of the praises of the Omnipresent. Through this, one arouses in Him, blessed be He, the will to bestow the needs of the one who praises.</p>	<p>וזהו מה שאמרו רז"ל: "לעולם יסדר אדם שכחו של מקום ואחר כך יתפלל"—דהגם שהתפלה היא מצות עשה מן התורה לבקש צרכיו מהקדוש ברוך הוא, וצווי התורה הוא נתינת פת—מכל מקום צריך להיות תחילה סידור שכחו של מקום, שעל-ידי זה מעוררים אצלו יתברך הרצון להשפיע צרכי המשבח</p>
<p>And in the same manner it is also with regard to Rashbi, that due to the extreme loftiness of Rashbi's stature compared to the other Tannaim—being separated from them in a manner of no comparison—therefore, in order to arouse his influence, they had to praise him.</p>	<p>ועל דרך זה הוא גם בנוגע לרשב"י, שמצד עוצם מעלתו של רשב"י לגבי שאר התנאים, שהיה מובדל מהם באופן שאין ערוף—לכן, בכדי לעורר השפיע שלו, הוצרכו לשבחו</p>
<p>And we can say that what is written in the Maamar regarding the praises of Rashbi also explains the praises of the Omnipresent: that this is not only to bring proof that in order to arouse an influence that is beyond all comparison, praise is necessary—but also, that the incomparability of the other Tannaim to Rashbi is similar to the incomparability of the creation to the Creator.</p>	<p>ויש לומר, דמה שכתוב במאמר בענין שבחי רשב"י—ויבין מענין שכחו של מקום: שנהו לא רק להביא ראיה שבכדי לעורר השפעה שבאין ערוף צריך לשבחים—אלא גם שהאין ערוף דשאר התנאים לגבי רשב"י הוא בדמות האין ערוף דנברא לבורא</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה.
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And this is also what is written in the Maamar, that they praised him with awesome praises—because the word awesome (nora) implies a matter that is entirely beyond comparison, to the extent that it casts awe.</p>	<p>וְזֶה גַם מֵה שֶׁכָּתוּב בַּמְאָמֵר שֶׁהָיוּ מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ בְּשִׁבְחִים נוֹרָאִים—דְּלִשׁוֹן נוֹרָא מוֹרָה עַל עֲנִיָּן שְׂמוּבָדֵל בְּעֶרְךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁמְטִיל אִימָה.</p>
<p>(ב)</p>	
<p>(b) And the concept is: Behold it is written, “And the mighty ones are the foundations of the earth” (Mishlei 8:29). <i>Eisanim</i> (mighty ones) has the same letters as <i>Tannaim</i> (the Sages of the Mishnah). They are the ones who established the Oral Torah, which is called by the name “earth.” That is, they draw forth the level of <i>Eisan</i> (mighty strength) into the Oral Torah.</p>	<p>וְהַעֲנִיָּן הוּא, דְּהֵנָּה כְּתִיב וְהָאֵתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ (משלי ח, כט), אֵתָנִים אוֹתִיּוֹת תַּנְאִים, וְהֵם הַמְּיַסְדִּים אֶת הַתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה שֶׁנִּקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ, הֵינּוּ שְׂמֻשֵׁיכִים בְּחִינַת אֵתָן בַּתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.</p>
<p>And we may say that the drawing down of <i>Eisan</i> to the Tannaim is through Rashbi, for he was the intermediary between the level of <i>Eisan</i> and the Tannaim, as is explained at length in the Maamar [referencing Maamar 16].</p>	<p>וַיֵּשׁ לּוֹמֵר שֶׁהַמְּשַׁכֵּת אֵתָן לַתַּנְאִים הִיא עַל-יְדֵי רַשְׁבִּי, שֶׁהוּא הֵיךְ הַמְּמוֹצֵעַ בֵּין בְּחִינַת אֵתָן לַתַּנְאִים, כַּמְבּוֹאֵר בַּמְאָמֵר¹⁶.</p>
<p>And the explanation of the concept (of the connection between the level of <i>Eisan</i> and Rashbi): Behold, it is known that <i>Eisan</i> refers to the essence of the soul, the level of <i>Yechidah</i>, which is utterly united with Elokus (Divinity) in ultimate oneness.</p>	<p>וּבִיאֹר הַעֲנִיָּן (הַשִּׁיכוֹת דְּבְחִינַת אֵתָן לַרַשְׁבִּי), הֵנָּה יְדוּעַ, דְּאֵתָן קָאֵי עַל עֲצָם הַנְּשָׁמָה, בְּחִינַת יְחִידָה, שֶׁהִיא מְיֻחָדֶת בְּאֵלּוֹקוֹת בְּתַכְלִית הַיְחֻד.</p>
<p>And this is the connection of <i>Eisan</i> to Rashbi, because Rashbi was in a state of ultimate oneness [with G-d], as he said about himself: “I am a sign in the world—<i>In a single bond I am bound with the Holy One, blessed be He; with Him I am unified, with Him I burn, with Him I cleave.</i>”</p>	<p>וְזוֹהִי הַשִּׁיכוֹת דְּאֵתָן לַרַשְׁבִּי, כִּי רַשְׁבִּי הֵיךְ בְּתַכְלִית הַיְחֻד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַל עַצְמוֹ: "אֲנִי סִימְנָא בְּעֵלְמָא, בְּחֻד קוֹטִירָא אֶתְקַטְרְנָא בִּיהַ בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בִּיהַ "אֶחֱידָא, בִּיהַ לְהִיטָא, בִּיהַ אֶתְדַבְּקָתִי</p>
<p>[As explained in the notes of my master, my father, my teacher and Rebbe (note 20), the concept of the three expressions]—that this is the <i>bittul</i> (self-nullification) and <i>yichud</i> (unity) that comes from the level of <i>Yechidah</i>.</p>	<p>כַּמְבּוֹאֵר בְּהַעֲרוֹת אֲדוֹנֵי אַבֵּי מוֹרֵי וְרַבֵּי²⁰ עֲנִיָּן ג' [הַלְשׁוֹנוֹת], שֶׁהוּא הַבֵּיטוּל וְהַיְחֻד שֶׁמְצַד יְחִידָה.</p>
<p>And this is also [the meaning of the fact that] Rashbi was the source of the <i>penimiyus haTorah</i> (inner dimension of Torah), <i>Razin d'Oraysa</i> (secrets of Torah), which are the soul of Torah—and <i>Razin d'Razin</i> (secrets of the secrets), which are the soul of the soul.</p>	<p>וְזֶה גַם שֶׁרַשְׁבִּי הֵיךְ מְקוֹר פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, רְזִין דְּאוֹרֵיטָא שֶׁהֵם נִשְׁמָתָא דְּאוֹרֵיטָא, וְרְזִין דְּרְזִין שֶׁהֵם נִשְׁמָתָא דְּנִשְׁמָתָא²²</p>
<p>And within <i>Nishmasa d'Nishmasa</i> is also included the level of <i>Yechidah</i>²³.</p>	<p>שֶׁבְּנִשְׁמָתָא דְּנִשְׁמָתָא נִכְלָל גַם בְּחִינַת יְחִידָה²³.</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה

Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And furthermore, even his study of the <i>Nigleh</i> (revealed) dimension of Torah—which was the majority of his study²⁴—was in a manner of studying the <i>Penimiyus haTorah</i>, drawing G-dliness from Above to below²⁵.</p>	<p>ולא עוד אלא, שגם לימוד הנגלה שלו (שכנה הנה רוב לימודו²⁴), הנה באופן דלימוד פנימיות התורה, המשכת אלקות מלמעלה למטה²⁵.</p>
<p>For behold, the difference between <i>Nigleh</i> and <i>Penimiyus haTorah</i> is²⁶: <i>Nigleh</i> is en clothed in material matters, in order to refine sparks; whereas <i>Penimiyus haTorah</i> is above enclothing.</p>	<p>דהנה החילוק בין נגלה לתורה לפנימיות התורה הוא²⁶, שנגלה תורה נתלבשה בדברים גשמיים בכדי לברר בירורים, מה שאין כן פנימיות התורה, היא למעלה מהתלבשות.</p>
<p>And the learning of <i>Penimiyus haTorah</i> is primarily not for the purpose of clarifying sparks, but to draw down supernal lights.</p>	<p>והלימוד דפנימיות התורה הוא (בעיקר לא בכדי לברר בירורים, כי אם), להמשיך אורות עליונים.</p>
<p>And by Rashbi, even in his study of <i>Nigleh</i>, the inner dimension shone forth—until even his <i>Nigleh</i> study drew down G-dliness from Above²⁸.</p>	<p>ואצל רשב"י, הנה גם בלימוד הנגלה האיר הפנימיות, ועד שגם לימוד הנגלה שלו הנה המשכת אלקות מלמעלה²⁸.</p>
<p>And this is the superiority of Rashbi over the other <i>Tannaim</i>. For all the <i>Tannaim</i> primarily engaged either in <i>Nigleh</i> or <i>Nistar</i>. Most <i>Tannaim</i> were primarily involved in <i>Nigleh</i>, and those who dealt in <i>Nistar</i> (mysticism) barely studied <i>Nigleh</i>.</p>	<p>וזהו העילוי דרשב"י על שאר התנאים: דכל התנאים, עיקר עסקם הנה או בנגלה תורה או בנסתר תורה.</p>
<p>For most <i>Tannaim</i>, their main occupation was in <i>Nigleh</i>, since only a few were masters of Kabbalah²⁹. And Rabbi Yehudah, it says, “All of Tannaitic teaching was in <i>Nezikin</i>”³⁰—this being the portion of Torah that is en clothed in the lowest matters of this material world (damages, false claims, etc.) to refine the sparks there.</p>	<p>דרוב התנאים, עיקר עסקם הנה בנגלה תורה, דמארי קבלה מועטים היו²⁹, ורב יהודה "כולי תנאי בגזיקין הנה"³⁰.</p>
<p>Whereas those whose focus was <i>Nistar</i> (mysticism), such as Maaseh Merkavah, did not engage much in <i>Nigleh</i>. For example, Rabbi Nechunyah ben HaKanah, author of <i>Sefer HaKanah</i>, is scarcely cited in <i>Nigleh</i> literature.</p>	<p>ואלו שעיקר עסקם הנה בנסתר תורה, מעשה מרכבה, לא היו עוסקים בנגלה כל כך. כמו רבי נחונא בן הקנה שחיבר ספר הקנה, הרי בנגלה תורה מובא ממנו רק מעט.</p>
<p>But Rashbi—besides the fact that his involvement in <i>Penimiyus haTorah</i> was on a far higher level—he also drew the light of the inner dimension even into <i>Nigleh</i>.</p>	<p>מה שאין כן רשב"י—הנה נוסף על זה שעסקו בפנימיות התורה הנה באופן נעלה הרבה יותר, המשיה האור דפנימיות גם בנגלה.</p>
<p>As is known regarding “I will smite and I will heal”³⁵—that through Rashbi the barrier between the revealed Torah and the hidden Torah was healed and nullified, to the point that <i>Nigleh</i> and <i>Nistar</i> became one.</p>	<p>כידוע בענין "מחצתי ואני ארפא"³⁵, שעל ידי רשב"י נתרפאה ונתבטלה המחיצה שבין גליא תורה לסתים דאורייתא, ועד שהנגלה והנסתר הם חד.</p>
<p>(ג)</p>	

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה.
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And according to this, it will be understood that the superiority of Rashbi over all the <i>Tannaim</i> is a superiority that is <i>ein aroch</i>—beyond all comparison. Therefore, in order to arouse the influence from him, it was necessary to praise him.</p>	<p>ועל פי זה יובן שהעילוי דרשב"י על כל התנאים הוא עילוי שפאין ערוך, שלכן, בכדי לעורר השפעה ממנו הוצרכו לשבחיו.</p>
<p>For behold, the superiority of <i>Yechidah</i> over <i>Nefesh</i>, <i>Ruach</i>, <i>Neshamah</i>, and <i>Chayah</i> is a superiority of <i>ein aroch</i>—as is evident even from the fact that it is called “<i>Yechidah</i>,” meaning “the singular,” a term which implies there is no second to it³⁶.</p>	<p>דהנה העילוי דיחידה על נפש רוח נשמה חיה הוא עילוי שפאין ערוך, וכמובן גם מזה שנקראת יחידה, לישון יחיד, דתואר יחיד מורה שאין שני לו³⁶</p>
<p>Even though <i>Yechidah</i> is (still a spark of) a created being, and all five levels (even <i>Yechidah</i>) are associated with the soul that is clothed in the body—as expressed in the saying, “five names are given to the soul” (meaning the soul in the body)—nevertheless, the concept of <i>Yechidah</i> is that it receives from the level of <i>Yachid</i>, the singular One.</p>	<p>דהגם שגם יחידה היא (ניצוץ) נברא, וכל ה' הדרגות (גם יחידה) שייכים לנפש שמלוכשת בגוף, ובאופן דשם כפאמר: תמשה שמות נקראו לה (לנפש) — (שבגוף)</p>
<p>Nevertheless, the idea of <i>Yechidah</i> is that it receives from <i>Yachid</i>: a created spark whose essence is that within it is enclosed a spark of the Creator.</p>	<p>אף על פי כן, הרי ענינה של יחידה הוא מה שהיא מקבלת מבחינת יחיד, ניצוץ נברא שענינו הוא מה שבו מתלבש ניצוץ בוראו</p>
<p>From this it is understood all the more so regarding the concept of the collective <i>Yechidah</i>—the <i>Yechidah</i> of all <i>hishtalshelus</i> (the chain of worlds), and certainly of Torah itself—that it is incomparably higher even than <i>Nishmasa d'Oraysa</i> (the soul of Torah), and how much more so above the <i>Gufa d'Oraysa</i> (the body of Torah), the Halachos which are called the body of Torah.</p>	<p>ומזה מובן בכל שפן בענין יחידה הפללית (דקללות השתלשלות, ומכל שכן דתורה), שהיא בעלית פאין ערוך אפילו מנשמתא דאורייתא, ועל אחת כמה וכמה מגופא דאורייתא, היינו ההלכות דתורה שנקראים גופי תורה.</p>
<p>Therefore, in order to arouse the influence of Rashbi (the level of <i>Eisan</i>, of <i>Yechidah</i>), and particularly the <i>penimiyyus</i> (inner) dimension of this (which is concealed for its own sake), so that it should be drawn into Torah study—even into <i>Nigleh</i>, even into <i>Nezikin</i> (the laws of damages) that the <i>Tannaim</i> studied in a manner of enlothement for the sake of refining sparks—they needed to praise him.</p>	<p>ולכן, בכדי לעורר השפעה דרשב"י (בחינת איתן, יחידה), ובפרט בחינת הפנימיות שפנה (העלם שלצורך עצמו), שיומשך בלימוד התורה (נגלה דתורה, ועד לנזיקין) דהתנאים שהלימוד שלהם⁴² היה באופן דהתלבשות לברר בירורים—הוצרכו לשבחיו</p>
<p>Because in order to arouse an influence that is <i>ein aroch</i>, it is by way of the precedence of praises—as explained above.</p>	<p>פי בכדי לעורר השפעה שפאין ערוך הוא על ידי קדימת השבחים, כנ"ל</p>
<p>(7)</p>	
<p>However, this must be understood: Since Rashbi was incomparably removed from the rest of the <i>Tannaim</i>, how could their praises have an effect on him—even to the point of arousing and renewing the transmission of influence from him?</p>	<p>אך צריך להבין, מכיון שרשב"י היה מובדל בערך משאר התנאים, איך יפעלו עליו השבחים שלהם ועד לעורר ולחדש ההשפעה אליהם?</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה

Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>Even more perplexing is the matter of praises directed to the Creator, intended to arouse the will to bestow upon the creations. For the arousal of will is in the Essence of the Infinite Light, which is beyond the realm of <i>hishtalshelus</i> [as is understood from what is explained in many places⁴³, that through praises we arouse the will that it should be drawn and enclosed within the <i>sefirot</i>].</p>	<p>וביותר אינו מוכן בענין השבחים שמשבחים את הבורא, בכדי לעורר הרצון להשפיע לנבראים—הרי התעוררות הרצון הוא בעצמות אור אין-סוף, שלמעלה מהשתלשלות [כמוכן מהמבואר בכמה מקומות⁴³ שעל-ידי השבחים מעוררים הרצון שיומשך ויתלבש].</p>
<p>So how is it conceivable that our praises should take hold or be grasped within the Essence of the Infinite Light?</p>	<p>והיאך שיהיה שהשבחים שלנו יתפסו מקום בעצמות אור אין-סוף?</p>
<p>But the matter is known: That the elevation of <i>mayin nukvin</i> (feminine waters) of the created beings (which includes the idea of praises⁴⁵) arouses the flow of influence. And this is because it rose in His will that the elevation of <i>mayin nukvin</i> from created beings should be significant to Him.</p>	<p>וידוע הענין בזה, דזה שהעלאת מיין נוקבין דהנבראים (כולל ענין השבחים⁴⁵) מעוררת ההמשכה, הוא לפי שכן עלה ברצונו יתברך שהעלאת מיין נוקבין דהנבראים תתפס מקום אצלו יתברך.</p>
<p>And even more: Through the elevation of <i>mayin nukvin</i> by created beings, there is a change, as it were, in the light—that it should be drawn downward to a place that is absolutely incomparable [to its source], even though the light in its essence is utterly removed from such descent.</p>	<p>ולא עוד אלא שעל-ידי העלאת מיין נוקבין דהנבראים יהיה שינוי כביכול באור, שיומשך למטה למקום שאין ערוך כ'לו, אף שמצד עצמו הוא מובדל מזה.</p>
<p>And we may say the explanation in this: Since the Holy One, blessed be He, <i>desired</i> to have a dwelling for Himself in the lowest realms—and the concept of desire (<i>nisaveh</i>) is higher than reason, as the Alter Rebbe said⁴⁷: “A desire is not a question”—</p>	<p>ויש לומר הביאור בזה, דמכיון שנתאווה הקדוש ברוך הוא להיות לו יתברך דירה בתחתונים, וענין נתאווה הוא למעלה מהטעם, כמאמר אדמו"ר הזקן⁴⁷: "אויף א—"תאווה איז קיין קושיא</p>
<p>Therefore, since His desire and delight is that there be a dwelling specifically in the <i>lowest</i> place—meaning the very lowest, that there is nothing lower than it⁴⁸—therefore, the elevation of <i>mayin nukvin</i> by created beings has an effect upon the light.</p>	<p>הנה להיות שהתאווה והתענוג דלמעלה הוא דירה בתחתונים, בתחתון שאין תחתון למטה ממנו⁴⁸, לכן העלאת מיין נוקבין דהנבראים פועלת באור</p>
<p>And seemingly one could add: That this is also the reason why most of the praises (in the section of Pesukei Dezimra before the prayer) deal with His influence upon the created beings—</p>	<p>ולכאורה יש להוסיף, דזהו גם מה שרובם ככולם של השבחים (בסידור שבחו של מקום בפסוקי דזמרה, קודם התפלה) הם בענין השפעתו יתברך בנבראים</p>
<p>because [in addition to the fact that praise must reflect the kind of influence we want to arouse—and to elicit a specific influence below, the praise must reflect that very subject]—by praising Him for His influence upon the lower creations, we thereby arouse and reveal the supernal delight in having a dwelling in the lowest realm.</p>	<p>כי [נוסף לזה שהשבח צריך להיות מעין השפע שרוצים לעורר, ובכדי לעורר ההשפעה למטה צריכים להיות השבחים בענין זה, הנה] על-ידי שמשבחים לפניו יתברך השפעתו לנבראים התחתונים, על-ידי זה מעוררים ומגלים התענוג בדירה בתחתונים</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And in a similar way, this applies to the matter of the praises of Rashbi—that through the praises, they aroused that his influence (the level of <i>Eisan</i>, <i>Yechidah</i>) should be drawn into the Torah study of the <i>Tannaim</i>, whose learning was focused on refining <i>birurim</i> (spiritual rectifications).</p>	<p>ועל דרך זה הוא גם בענין השבחים דרשב"י, דנהו שעל ידי השבחים עוררו שיומשה השפע שלו (בחנינת איתו, יחידה) בלימוד התורה דהתנאים שהלימוד שלהם הנה לבקר בירורים,</p>
<p>This is due to the superiority in the concept of <i>birurim</i> (over revelations): that the supernal will and delight is specifically in <i>birurim</i>.</p>	<p>הוא מצד היתרון שבענין הבירורים (על ענין הגילויים), דהרצון והתענוג שקמעלה הוא בענין הבירורים דנקא</p>
<p>This is what is written: “And the <i>eisanim</i> (same letters as <i>Tannaim</i>) are the foundations of the earth” (Mishlei 8:29). “Earth” (<i>aretz</i>) is related to the word “ratzon” (will)⁵⁰.</p>	<p>דזהו מה שכתוב: והאיתנים (אותיות תנאים) מוסדי ארץ (משלי ח, כט), ארץ מלשון רצון⁵⁰</p>
<p>And more than that: “Aretz” also relates to <i>taavah</i> (longing/desire), as it is written: “You remembered the earth and longed for it” (Tehillim 65:10).</p>	<p>ויתרה מזו שארץ שייכת גם לתשוקה, כמו שכתוב: (ופקדת הארץ ותשוקקה (תהלים סה, י</p>
<p>For the supernal will, longing, and delight is found specifically in the <i>aretz</i>, in the refinement of physical things—and particularly in the refinement of topics in <i>Nezikin</i>—which is done by the <i>eisanim</i>, the foundations of the earth⁵².</p>	<p>דהרצון והתענוג שקמעלה הוא בארץ דנקא, בבירור דברים גשמיים, ובפרט בבירור הענינים דנזיקין, שנעשה על ידי האיתנים מוסדי ארץ⁵²</p>
<p>And through drawing down the light of <i>Penimiyus haTorah</i>, which is above <i>birurim</i>—the Torah of Rashbi—to the <i>eisanim</i>, foundations of the earth (through which they gain additional light even in the area of <i>birurim</i>), there is created an advantage in the light, for “the advantage of the light is [emerged] from the darkness”⁵⁴.</p>	<p>ועל ידי המשכת האור דפנימיות התורה שקמעלה מענין הבירורים, תורתו של רשב"י, להאיתנים מוסדי ארץ (שעל ידי זה נמשך להם תוספות גם בענין הבירורים), על ידי זה נעשה יתרון באור, פי יתרון האור הוא מן (בירור) החשך⁵⁴</p>
<p>And more than that: Through the drawing of Rashbi’s influence (a light that is beyond the realm of <i>birurim</i>) to the <i>eisanim</i>, the foundations of the earth (i.e. <i>birurim</i>), two advantages are achieved: the advantage of <i>Ohr Yashar</i> (direct light) and the advantage of <i>Ohr Chozer</i> (reflected light).</p>	<p>ולא עוד אלא שעל ידי שנמשך להאיתנים מוסדי ארץ (ענין הבירורים) השפע דרשב"י (אור שקמעלה מענין הבירורים), ישנם ב' המעלות: המעלה דאור ישיר והמעלה דאור חוזר</p>
<p>And this parallels the saying: “The righteous will return in repentance”—the superiority of <i>tzaddikim</i> and the superiority of <i>baalei teshuvah</i>.</p>	<p>ועל דרך: לאתבא צדיקניא בתשובתא—המעלה דצדיקים והמעלה דבעלי תשובה</p>
<p>(ה)</p>	
<p>And this can be connected to the saying in the Zohar⁵⁶: “Once the world needed rain; they came before Rabbi Shimon—Rabbi Ya'isa, Rabbi Chizkiyah, and the rest of the <i>chavraya</i> (companions).”</p>	<p>ויש לקשר זה עם מאמר הזה⁵⁶: "זמנא חדא הוה צריכא עלמא למיטרא, אתו לקמיה דרבי שמעון, רבי ייסא ורבי חזקיה ושאר חבריאי".</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And through the fact that he taught them the verse⁵⁷ “Behold, how good and how pleasant it is for brothers to dwell together,” rain descended.</p>	<p>ועל־ידי שְׁדַרְשׁ לָהֶם בַּפְּסוּק⁵⁷: "הִנֵּה מֵה־טוֹב וּמֵה־נֶּעִים שָׁבַת אַחִים גַּם־יַחַד", יֵרֵד מָטָר.</p>
<p>And it is explained in the <i>Derushim</i> of the Tzemach Tzedek⁵⁸ and the Maharash: that although Rashbi drew down the descent of rain through Torah taught in a manner of above to below—</p>	<p>וּמְבוֹאֵר בְּדְרוּשֵׁי אֲדַמו"ר הַצְּמַח צְדָקָה⁵⁸ וְאֲדַמו"ר מַהְרַשׁ, דִּהְגַּם שֶׁרַשְׁב"י הַמְּשִׁיב יָרִידַת הַגְּשָׁמִים עַל־יְדֵי אֲמִירַת תּוֹרָה בְּדֶרֶךְ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה</p>
<p>nevertheless, this required also the elevation of <i>mayin nukvin</i> from the <i>chavraya</i> and the praises with which they praised him.</p>	<p>מִכָּל מְקוֹם, הִנֵּה צָרִיךְ לָזֶה גַם הַעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין דִּהֶחֱבְרָיָא, וְהַשְׁבָּחִים שֶׁשִׁיבְחוּ אוֹתוֹ</p>
<p>Through this, they brought about an advantage in Rashbi, along the lines of “from my students I have gained most.”⁶⁰</p>	<p>שֶׁעַל־יְדֵי זֶה פָּעֵלוּ יִתְרוֹן בְּרַשְׁב"י, עַל דֶּרֶךְ "מִתַּלְמִידֵי יוֹתֵר מִכָּלֶם"⁶⁰</p>
<p>And we can say that the relevance of this matter to the descent of rain is: Because it is written about rain⁶¹, “for Hashem had not caused it to rain... and there was no man to work the earth.”</p>	<p>וְיֵשׁ לוֹמַר, שֶׁהַשְּׂיִכּוּחַ דְּעַנְיָן זֶה לִירִידַת גְּשָׁמִים הִיא, כִּי בַּמָּטָר כְּתִיב⁶¹: "כִּי לֹא הִמְטִיר... וְאָדָם אֵין לְעֹבֹד אֶת הָאֲדָמָה"</p>
<p>That is, the descent of rain is through the service of man—and especially through the service of <i>teshuvah</i> (repentance), as our Sages taught⁶² on the verse⁶³ “Let my teaching drop like rain...”:</p>	<p>דִּירִידַת הַמָּטָר הִיא עַל־יְדֵי עֲבוֹדַת הָאָדָם, וּבַכֶּרֶט עַל־יְדֵי עֲבוֹדַת הַתְּשׁוּבָה, כְּמֵאֲמַר רַז"ל⁶² עַל הַפְּסוּק⁶³: —"יֵצְרוּף כַּמָּטָר לְקֹחֵי</p>
<p>“When people break their stiff-neckedness, immediately the rain descends.”</p>	<p>"שֶׁבָרוּ הַבְּרִיּוֹת אֶת עַרְפוֹן, מִיָּד מָטָר יוֹרֵד"</p>
<p>And in the descent of rain through Rashbi’s Torah (from above downward), and the elevation of <i>mayin nukvin</i> by his students (from below upward), there were both advantages: the advantage of the <i>tzaddikim</i> and the advantage of the <i>baalei teshuvah</i>.</p>	<p>וּבִירִידַת הַמָּטָר עַל־יְדֵי אֲמִירַת תּוֹרָה דְּרַשְׁב"י (מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה) וְהַעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין דְּתַלְמִידֵי (מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה), הִיוּ ב' הַמַּעֲלוֹת: הַמַּעֲלָה דְּצַדִּיקִים וְהַמַּעֲלָה דְּבַעֲלֵי תְשׁוּבָה</p>
<p>And seemingly one could add: that the drawing down of the influence of Rashbi (the level of <i>Eisan, Yechidah</i>) to the <i>Eisanim</i>, foundations of the earth, for the purpose of <i>birurim</i> (refinements), is similar to what is explained elsewhere⁶⁴ concerning the <i>Yechidah</i> in the soul—</p>	<p>וְלִכְאוֹרָה יֵשׁ לְהוֹסִיף, דִּהֶמְשַׁכַּת הַשְּׁפַע דְּרַשְׁב"י (בְּחִינַת אֵיתָן, יְחִידָה) לְהֵאִיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ בְּשִׁבִיל עֲנִיָּן הַבְּרִיּוֹרִים, הוּא עַל דֶּרֶךְ הַמְּבוֹאֵר בְּמְקוֹם אַחֵר⁶⁴ בְּעֲנִיָּן יְחִידָה שְׁבִנְפֵשׁ</p>
<p>that this quality of <i>Yechidah</i> extends into the four cubits of a person⁶⁵. Therefore⁶⁶, “the four cubits of a person acquire for him in every place”⁶⁷—even without his knowledge⁶⁸.</p>	<p>דְּזֶה שֶׁהִיְחִידָה מִתְפַּשְׁטָת בְּד' אַמּוּתָיו שֶׁל אָדָם⁶⁵, שֶׁלְכַן⁶⁶ ד' אַמּוּת שֶׁל אָדָם קוֹנוֹת לוֹ בְּכָל מְקוֹם⁶⁷, גַּם אִשְׁלָא מִדְּעֵתוֹ⁶⁸</p>
<p>And this is specifically in order to acquire an object that is placed there: to acquire a physical item (that is outside the person) into the person's domain, in order to refine and elevate it by using it for the sake of Heaven.</p>	<p>הוּא דְּנוֹקָא בְּכַדֵּי לְקוֹנוֹת חִפְזֵי שְׂמֻנָּה בְּהֶם, הַקְּנוֹת דְּבָר גִּשְׁמִי (שְׂמַחוּץ לְאָדָם) לְרִשׁוֹתוֹ שֶׁל הָאָדָם, בְּכַדֵּי לְבָרְרוֹ וּלְזַכּוֹתוֹ עַל־יְדֵי שִׁישְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם</p>
<p>For the refinement of physical things reaches into the essence.</p>	<p>כִּי הַבְּרִיּוֹר דְּדְבָרִים גִּשְׁמִיִּים דְּנוֹקָא מֵאִיעַ בְּעֵצָם</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה.
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And in a similar way, this is also the case with the <i>Yechidah</i> of Torah (the Torah of Rashbi), that it becomes aroused and drawn down specifically for the purpose of <i>birurim</i>.</p>	<p>ועל דרך זה הוא גם ביהודה דתורה (תורת רשבי"), שהיא מתעוררת ונמשכת בשביל ענין הביוררים.</p>
<p>(1)</p>	
<p>And according to all the above, we can also understand that the praises with which they praised Rashbi (as cited in the Maamar) in order to arouse the transmission of influence—"Rabbi Yehudah would call him Shabbos," and "Who is the face of the Master, Hashem? That is Rashbi"—</p>	<p>ועל פי כל הנ"ל יובן גם זה שהשבחים שהיו משבחים את רשבי" (שמביא במאמר) בכדי לעורר את ההשפעה, הם: "רבי יהודה קארי ליה שבת", ו"מאן פני האדון ה' דא רשבי"</p>
<p>because in these praises is hinted the drawing down of the transcendent (that which is beyond comparison) into the lower realms—and even more so, that this drawing is accomplished by the service of the lower being.</p>	<p>פי בשבחים אלו מרומז המשכת העליון (שמוקדל בערך) למטה, ויתרה מזו שההמשכה היא על-ידי עבודת התחתון.</p>
<p>For behold, concerning Shabbos it is written⁷⁹: "For it is holy,"—"holy, a word of itself," meaning that Shabbos is totally removed and incomparable to the six days of the week—</p>	<p>דהנה בשבת כתיב⁷⁹: "כי קדש היא", "קדש מלה בגרמיה"—היינו ששבת הוא מוקדל ושאינו בערך לששת ימי המעשה.</p>
<p>And nevertheless, the holiness of Shabbos extends to the days before and after it—for from Wednesday onward is "before Shabbos," and until Wednesday is "after Shabbos."</p>	<p>ואף על-פי כן, נמשך מקדשת השבת בימים שלפניה ושלאתחילה, דמיום ד' ואילך הוא קמי שבתא, ועד יום ד' הוא בתר שבתא</p>
<p>In addition to this, all the days are blessed from Shabbos itself.</p>	<p>בוסף על זה, ששבת מיניה מתברכין פלהו יומין</p>
<p>And in a similar manner, this applies to man: although Shabbos is "sanctified and established"⁸⁰—</p>	<p>ועל דרך זה הוא בנוגע לאדם, דעם היות ששבת היא מקדשא וקיימא⁸⁰</p>
<p>since the holiness of Shabbos is extremely elevated—"holy, a word of itself" (as above)—there should seemingly be no grasp by human effort—</p>	<p>דמכיון שקדשת השבת היא קדשה נעלית ביותר, "קדש מלה בגרמיה" (כנ"ל), אין שייך בה תפיסת ידי אדם—</p>
<p>nevertheless, the Jewish people are given the power to <i>add</i> to the holiness of Shabbos: "Remember the Shabbos day to sanctify it"⁸¹—</p>	<p>אף על-פי כן, ניתן כח לישראל להוסיף בקדשת "השבת": "זכור את יום השבת לקדשו"⁸¹</p>
<p>and even to add to the delight of Shabbos, as the Sages said⁷⁸: "Whoever delights in Shabbos..."</p>	<p>ועד שישראל מוסיפין גם בהתענוג דשבת, כלשון "... רז"ל⁷⁸: "כל המענג את השבת</p>
<p>(2)</p>	
<p>And in a similar manner is the matter of "Who is the face of the Master, Havayah?" For <i>Havayah</i> is the essential Name, the Explicit Name, and the Unique Name.</p>	<p>ועל דרך זה הוא גם בענין "מאן פני האדון הוי'?" דהוי' הוא שם העצם, שם המפורש, ושם המיוחד</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה.
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>This is not the case with the fact that He, blessed be He, is called by the Name <i>Adon</i>—as our Sages said⁸⁰: “It is fitting to call You ‘Ad-nai,’ for You are the Master of all Your creations.”</p>	<p>מה שאין בן זה שהוא יתברך נקרא בשם אדון, הוא כמאמר רז"ל⁸⁰: "לך נאה לקרות אדני שאמה אדון לכל". כרייתיה.</p>
<p>For in addition to the fact that the Name <i>Ad-nai</i> corresponds to the Sefirah of <i>Malchus</i>, and even within <i>Malchus</i> itself—as it descends into <i>Beriah</i>⁸², to bring worlds into being and to be Master over them—</p>	<p>דנוסף לזה ששם אדני הוא בספירת המלכות, ובמלכות גופא — כמו שיוצרת בבריאה⁸², להוות את העולמות ולהיות אדון עליהם</p>
<p>it follows from the Sages’ phrase “You are the Master of all <i>beriyos</i> (creatures)” (specifically <i>beriyos</i>) that the Name <i>Ad-nai</i> applies to created beings, to beings within the world.</p>	<p>הנה מלשון רז"ל "שאמה אדון לכל כרייתיה" (כרייתיה דוקא) משמע ששם אדני הוא על נבראים אלו שהם כריות בעלמא</p>
<p>[And this is similar to a plain “master,” which is a title specifically used for one who has servants.]</p>	<p>ובדגמת אדון בפשוטות, שהתואר אדון הוא על עבדים]. [דוקא]</p>
<p>And the concept of “the face of the Master, Havayah” is the unification of <i>Havayah</i> (the Essential Name) with the Name <i>Ad-nai</i> (“Master of all your creations”).</p>	<p>וענין פני האדון הוי' הוא ההתאחדות דהוי' (שם). (העצם) עם בחינת אדני ("אדון לכל כרייתיה</p>
<p>And this is also what is written regarding the mitzvah of appearing before G-d on the festivals⁸⁵: “All your males shall be seen before the face of the Master, Havayah.”</p>	<p>וזהו גם מה שבמצות ראיה כתיב⁸⁵: "יראה כל זכורך". "את פני האדון הוי'</p>
<p>For the Sages said⁸⁶: “Just as one comes to be seen, so too he comes to see.” That is, during the <i>Aliyah l’re gel</i>, they would literally see G-dliness.</p>	<p>דהנה אמרו רז"ל⁸⁶: "כשם שבא לראות כך בא לראות"—דהינו, שבשעה שעולין לרגל, היו רואים אלקות במוחש</p>
<p>(For vision is above comprehension), and the vision was also in the <i>Pnimityus</i> (inner dimension) of G-dliness—as it is written: “He shall be seen... before the face of G-d.”</p>	<p>דראיה היא למעלה מהשגה), והראיה היתה גם) בבחינת הפנימיות האלקות, כמו שכתוב: "יראה... את פני ה</p>
<p>Even more so: that the person’s seeing of G-dliness (from below to above) was in the same manner as the supernal vision—</p>	<p>הנה יתרה מזו, שראית האדם באלקות (מלמטה למעלה) היתה באותו האופן כמו הראיה דלמעלה</p>
<p>“Just as he comes to be seen, so too he comes to see”—“straight shall they behold His countenance”—the lower vision and the supernal vision were straight, aligned, equal⁸⁸.</p>	<p>כשם שבא לראות כך בא לראות", "ישיר יחזו פניו", שיהראיה שלמטה והראיה שלמעלה הם ישר, בהשוואה⁸⁸</p>
<p>Therefore it says here: “He shall be seen before the face of the Master, Havayah,” because in order for there to be the unification of the lower vision with the upper vision, it is through drawing down the level of <i>Adon Havayah</i>—the unification of <i>Adon</i> with <i>Havayah</i>.</p>	<p>ולכן נאמר בזה: "יראה... את פני האדון הוי'", כי בכדי שתהיה ההתאחדות דהראיה שלמטה עם הראיה שלמעלה, הוא על-ידי המשכת בחינת "האדון הוי'", "התאחדות ד'אדון" עם "הוי'</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>And one may add: that in the mitzvah of <i>Re'iyah</i> (pilgrimage-vision) is also included the bringing of a korban (the <i>Olas Re'iyah</i>), as it is written: "And they shall not be seen before My face empty-handed."</p>	<p>וְיֵשׁ לְהוֹסִיף, דְּבִמְצוֹת רְאִיָּה גַם הַבָּאֵת קָרְבָּן (עוֹלַת רְאִיָּה), כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְלֹא יֵרְאוּ פְנֵי רִיקָם".</p>
<p>In this is revealed the great elevation of <i>Avodas haBirurim</i>—that through the offering of a physical korban [and according to one opinion, the korban must not be from a bird but from an animal⁹⁰],</p>	<p>שְׁבִיזָה נִרְאָה גְדֹל הָעֵילוּי דְעִבּוּדַת הַבִּירוּרִים, שְׁעַל־יְדֵי הַבָּאֵת קָרְבָּן גִּשְׁמִי [וְעַד שְׁלִדְעָה אַחַת צָרִיךְ לִהְיוֹת], הַקָּרְבָּן לֹא מִן הָעוֹף אֲלָא מִן הַבְּהֵמָה⁹⁰,</p>
<p>through this specifically, "they shall be seen before My face"—a revelation of the <i>Pnimityus</i> of Elokus, and in a manner of vision, up to the level of "straight shall they behold His face."</p>	<p>עַל־יְדֵי זֶה דְּוָקָא "יֵרְאוּ פְנֵי", גִּילוּי הַפְּנִימְיוּת הָאֱלֹקוּת, "וּבְאוּפֹן דְּרְאִיָּה, וְעַד לְבְחִינַת "יֵשֶׁר יִתְחַזּוּ פְּנֵיו".</p>
<p>(ח)</p>	
<p>And based on all the above, we can also understand the connection between the passing (<i>histalkus</i>) of Rashbi and the Counting of the Omer—</p>	<p>וְעַל־פִּי כָּל הַנֶּ"ל יוֹבֵן גַּם הַקְּשֶׁר דְּהַסְתַּלְקוּת רִשְׁב"י עִם סְפִירַת הָעוֹמֵר</p>
<p>to the extent that the day of his passing is called (for <i>minhag Yisrael Torah hi</i>⁹²) by the name <i>Lag BaOmer</i>⁹³.</p>	<p>וְעַד שְׂיוּם הַסְתַּלְקוּתוֹ נִקְרָא (עַל־פִּי מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה. הִיא⁹²) בְּשֵׁם "ל"ג בְּעוֹמֵר"⁹³</p>
<p>And the matter is as follows: The avodah of <i>Sefiras HaOmer</i> is the refinement of the middos (emotions) of the animal soul—</p>	<p>וְהַעֲנִין הוּא, דְּהָעִבּוּדָה דְסְפִירַת הָעוֹמֵר הִיא בִּירוּר הַמְּדוֹת דְנִכְפֵּשׁ הַבְּהֵמִית</p>
<p>and nevertheless (and, on the contrary, <i>because</i> of this), specifically in this mitzvah we say⁹⁵: "And through this shall abundant influence be bestowed upon all the worlds."</p>	<p>וְאַף עַל־פִּי כֵּן (וְאַדְרָבָּא, מִצַּד זֶה), דְּוָקָא בְּמִצְוָה זוֹ אוֹמְרִים⁹⁵: "וְעַל־יְדֵי זֶה יוֹשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת"</p>
<p>For the avodah of <i>birurim</i> specifically reaches extremely high, and from there it draws influence—not a light that is a mere ray, but influence that is the essence of the matter—</p>	<p>כִּי עִבּוּדַת הַבִּירוּרִים דְּוָקָא מַגְעַת לְמַעְלָה מְעַלָּה, וּמְמַשְׁכֵּת מִשָּׁם שְׁפַע, לֹא אוֹר שֶׁהוּא הָאֲרָה בְּלִבָּד, אֲלָא שְׁפַע שֶׁהוּא מֵהוּת הַדְּבָר</p>
<p>and even more so: a <i>great</i> influence. And since it is a "great" influence (due to its magnitude), it is drawn and transmitted into all the worlds, all the way into this lowest world—</p>	<p>וְיִתְרָה מְזוֹ – שְׁפַע רַב, וְלִהְיוֹתוֹ שְׁפַע רַב (מִצַּד הַרִיבּוּי שָׁבוּ), הוּא נִמְשָׁךְ וְנִשְׁפַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד לְעוֹלָם הַזֶּה הַתַּחְתּוֹן</p>
<p>and even within this world itself, to the very lowest place, from which there is no lower.</p>	<p>וּבְעוֹלָם הַזֶּה גּוֹפָא, לְמָקוֹם הַכִּי תַחְתּוֹן, שְׂאִין תַּחְתּוֹן לְמַטָּה מִמֶּנּוּ</p>
<p>And one can say: this is the connection between the days of <i>Sefirah</i>—and especially Lag BaOmer, the conclusion and completion of the primary work of <i>Sefiras HaOmer</i> (in the main middos⁹⁸)—and the passing of Rashbi:</p>	<p>וְיֵשׁ לוֹמֵר שְׁזֵהוּ הַקְּשֶׁר דִּימֵי הַסְפִּירָה [וּבְהֵם גּוֹפָא, דִּיּוֹם הַל"ג בְּעוֹמֵר, סוּף וְתִשְׁלוּם הָעִבּוּדָה דְסְפִירַת הָעוֹמֵר בְּעִיקְרֵי הַמְּדוֹת⁹⁸] לְהַסְתַּלְקוּת רִשְׁב"י</p>

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה
Lag BaOmer, 5745 (1985).

<p>because Rashbi's work was to heal and remove the separations between all realms, and to draw down from the very highest to the very lowest, from the level of <i>Eisan</i> into the level of <i>Aretz</i>.</p>	<p>כי עבודתו של רשב"י הייתה לרפא ולבטל את המחיצות שבין כל הענינים, ולהמשיך מלמעלה מעלה עד למטה מטה, מבחינת איתן בבחינת ארץ.</p>
<p>And this is revealed on the day of his passing, Lag BaOmer, as explained in the <i>Iggeres HaKodesh</i> of the Alter Rebbe: that on the day of passing, all the work of the person throughout his life becomes revealed as it is in its root and source.</p>	<p>וענין זה עומד בגלוי ביום הסתלקותו בל"ג בעומר, כמבואר באגרת הקדוש לאדמו"ר הנקון שביום ההסתלקות הנה כל עבודת האדם אשר עבד במשך ימי חייו עומדת בגלוי כפי שהיא בשורשה ומקורה.</p>
<p>As is explained at length in the discourses on Lag BaOmer in the Siddur of the Mittlerer Rebbe¹⁰⁰.</p>	<p>וכמבואר בארוכה בדרושי ל"ג בעומר בסדור לאדמו"ר האמצעי¹⁰⁰.</p>
<p>And this matter is drawn downward completely, until it reaches simple joy—and from this there is drawn tremendous joy—</p>	<p>וענין זה נמשך למטה מטה עד לשמחה פשוטה, ועד שמחה נמשכת שמחה גדולה ביותר.</p>
<p>until it becomes a joy that “breaks all bounds,” eternal joy¹⁰², which breaks through the fences of exile and brings the true and complete redemption</p>	<p>עד לשמחה הפורצת גדר, שמחת עולם¹⁰², הפורצת את גדרי הגלות, ומביאה את הגאולה האמתית והשלמה.</p>
<p>through our righteous Moshiach—“Moshiach comes to bring the tzaddikim to teshuvah”⁵⁵.</p>	<p>על-ידי משיח צדקנו, “דמשיח אמת לאתבא צדיקאי”.⁵⁵ בתיוב"תא.</p>
<p>And this is also connected to the idea of spreading the wellsprings: “When will the Master come? When your wellsprings spread outward.”¹⁰⁴</p>	<p>וזה קשור גם עם ענין הפצת המעינות: “אימתי אתי—”מר? לכשיפוצו מעינותיך חוצה¹⁰⁴</p>
<p>May it be speedily in our days, literally, and in our actual lifetime.</p>	<p>במהרה בימינו ממש, ובעגלא דידן.</p>

[NOTE: Summary

This Maamar explores the extraordinary stature of **Rabbi Shimon Bar Yochai (Rashbi)** and why he is celebrated on **Lag BaOmer**, the day of his **histalkus (passing)**.

- The **Zohar** and other sources describe Rashbi in exalted terms—“Shabbos,” “face of the Master,” etc.—not as mere praise, but to **elicit his unique spiritual influence** from the highest divine levels to the physical world.
- These praises parallel how we begin prayer with praise of Hashem to awaken supernal desire (*Ratzon Elyon*) to influence creation, despite Hashem's transcendence.
- Rashbi is seen as a channel of **the Yechidah (singular core) of Torah**, akin to the Yechidah of the soul—a level utterly united with Elokus, beyond intellect or grasp.
- Through **Torah learning**, even in Nigleh (revealed law), Rashbi **drew down Elokus**, merging the deepest levels of Or Ein Sof with the lowest realms—even in matters like *Nezikin* (damages).

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה

Lag BaOmer, 5745 (1985).

- This relates to **Lag BaOmer** falling during **Sefiras HaOmer**, which is about **refining animalistic traits** (*middos of the nefesh habehamis*). Specifically in such **Avodas HaBirurim**, one draws down the **greatest spiritual abundance** (*shefa*), reaching even “to the lowest of the low.”
- On the day of **histalkus**, one’s entire avodah is revealed in its source. Rashbi’s passing thus **breaks boundaries** between heaven and earth, bringing **joy, geulah, and the unification of opposites**—a theme echoed in his role of integrating “Eisan into Aretz” (supernal strength into worldly reality).
- This ultimately prepares the world for **Moshiach**, whose mission is to bring **even tzaddikim to teshuvah** and who arrives when “**your wellsprings will spread outward**”.

Practical Takeaway

- **Never underestimate the power of birurim**—refining coarse material reality through mundane struggles or emotional refinement. Precisely *these efforts* draw down the highest divine essence.
- When we learn Torah—even the most “technical” parts like civil law—with **awareness that it’s Elokus**, we align with Rashbi’s derech and make the world a vessel for the **Shefa Rav (great influx)** of G-dliness.
- **Lag BaOmer joy is not a superficial festivity**; it’s rooted in the **unleashing of essential unity**, the joy of fusing the highest with the lowest. Therefore, our dancing, bonfires, and farbrengens should carry this consciousness.
- **Praise of others**—when done truthfully and with intent—can awaken their deepest powers. This is true spiritually (as with Hashem), and interpersonally (as with Rashbi).
- Embrace the **unified vision of Torah**—both **Nigleh and Nistar, Tzaddik and Baal Teshuvah, Shabbos and weekday**—as part of the same divine symphony that prepares the world for redemption.

Chassidic Stories

The Lubavitcher Rebbe: “A Simple Request on Lag BaOmer”

 Source: *Yemei Temimim; Toldos Levi Yitzchok Vol. 3*

In 1983, the Rebbe stood for hours distributing **dollars and blessings** during the Lag BaOmer parade. A Chassid noticed the Rebbe looked especially radiant but physically exhausted. Later that evening, the Rebbe entered 770 for Mincha and suddenly said in a **very soft voice**:

The Rebbe

בס"ד. ל"ג בעומר ה'תשמ"ה

Lag BaOmer, 5745 (1985).

“Today is Rashbi’s yom hilula. On this day, he said he could **redeem the entire world from judgment**... Everyone should accept upon themselves to increase in Torah and Mitzvos, and through this we will bring the **Geulah**, as Rashbi revealed it to be.”

The Rebbe’s simple words carried the full weight of the Maamar’s themes: **one Jew’s Avodah, even in the body, through praise and Torah and sincerity, can draw infinite Shefa Rav—even Geulah itself.**

 This illustrates how the Rebbe saw Lag BaOmer as a day when barriers fall, and how Rashbi’s energy continues to flow through the collective Avodah of Klal Yisrael, especially through “spreading the wellsprings outward.” **END NOTE]**